

Trio Taklamakan

potrzeby techniczne oraz inne uwagi ułatwiające miłą współpracę ☺:

- **skrzypce i wiolonczela:** przywozimy mikrofony pojemnościowe na klipsach (DPA 4099) – potrzebne są **2 linie XLR i zasilane fantomowe**. (jeśli nie ma takiej możliwości, potrzebne są 2 mikrofony dynamiczne na statywach, przy czym do wiolonczeli najlepiej sprawdza się mały statyw do stopy);
- **instrument klawiszowy** (Dexibell VIVO S9): **2 linie XLR**
- **1 mikrofon** do mówienia **koniecznie z wyłącznikiem** – bez statywu, bo mamy specjalne „korytko” do odkładania mikrofonu ☺;
- **2 monitory** i 2 linie monitorowe;
- dostęp do **gniazda 230V** na scenie (zasilanie dla instrumentu klawiszowego oraz dla lampek na pulpity do nut);
- **3 krzesła BEZ PODŁOKIETNIKÓW** – najwyklesze (najlepiej drewniane) krzesła, na których można siedzieć prosto, bez zapadania się.
- **NIE UŻYWAMY** bramek, kompresorów, procesorów efektów itp., dopuszczamy **delikatną equalizację** (szczególnie redukcję wysokich tonów skrzypiec).
- **ŚWIATŁA:** nie mamy żadnych specjalnych wymagań – wystarczy podstawowe oświetlenie estradowe, najchętniej z możliwością użycia kolorów (lubimy zwłaszcza czerwień ☺). Resztę pozostawiamy twórczej inicjatywie realizatora z zastrzeżeniem, że **źle się czujemy w dyskotecie...**
- **DYMY** niekoniecznie, ale jeśli już (bo jednak dają klimat), to baaaardzo delikatnie (to jest parafina, która osadza się na smyczkach i utrudnia grę) i **z cichego urzędnia** (czasem gramy piano i takie nagłe „szszszszsz...” potrafi wtedy niezłe wkurzyć... ☺)
- *Mile widziany stół na zapleczu sceny lub w garderobie (o długości 100 cm lub więcej i szerokości min. 50 cm) – nasz wiolonczelista nie może się schylać i taki stół posłuży mu jako „powierzchnia odkładczą” na futerał do instrumentu ☺.*

PLAN SCENY:

mikrofon z wyłącznikiem
(bez statywu)

3 krzesła
BEZ PODŁOKIETNIKÓW

PUBLICZNOŚĆ